

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Ssk/65/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021200605
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Novotný
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:1021200605.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu: Q. E., F.. XX. E. XXXX, U. XXX/X, A. E., zastúpeného: JANČI & Partners s.r.o., advokátska kancelária, IČO: 47 258 748, Belopotockého 720/2, Liptovský Mikuláš, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia z 29. januára 2021, č. SPSČ-PO3-2021/000199-003, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Správneho súdu v Bratislave č. k. BA-6S/84/2021-66 z 9. mája 2024 takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť žalobcu sa zamietá.
- II. Účastníkom sa nepriznáva právo na náhradu trov kasačného konania.

odôvodnenie:

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Žalobcovi bolo 8. februára 2021 doručené preskúmané rozhodnutie z 29. januára 2021, ktorým žalovaný potvrdil personálny rozkaz generálneho tajomníka služobného úradu z 8. októbra 2020 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru. Proti tomuto rozhodnutiu smeroval žalobca svoju správnu žalobu, ktorú 3. mája 2021 podal Krajskému súdu v Bratislave elektronicky s autorizáciou.

2. Správny súd tu napadnutým uznesením č. k. BA-6S/84/2021-66 túto správnu žalobu odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. d) SSP. Na odôvodnenie odkázal na § 181 ods. 1 a 4 SSP, podľa ktorých sa správna žaloba musí podať do dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia, proti ktorému smeruje, a zmeškanie tejto lehoty nemožno odpustiť. Žalobcovi táto lehota uplynula 8. apríla 2021, takže žaloba podaná 3. mája 2021 je oneskorená. Správny súd zdôraznil, že na prerokúvanú vec sa nevzťahovalo ustanovenie § 9 ods. 1 v spojení s § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 v justícii v znení neskorších predpisov. Služobný pomer policajtov totiž nie je súkromnoprávnym vzťahom, ale inštitútom verejného práva, čo vyplýva aj z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky.

II.

Kasačná sťažnosť a vyjadrenie k nej

3. Včas podanou kasačnou sťažnosťou sa žalobca domáha zrušenia tohto uznesenia. Odkázal na ustanovenia čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktoré každému zaručujú právo na súdnu ochranu a prístup k nezávislému súdu, aby preskúmal zákonnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy. Zdôraznil, že v rámci opatrení na zabránenie šírenia choroby Covid-19 boli zavedené zákazy vychádzania, ktoré sa vzťahovali aj na porady s klientom v advokátskej kancelárii. Tým bol žalobca obmedzený na svojom práve na poradu o doručenom rozhodnutí žalovaného, čím došlo k porušeniu jeho práv.

4. Správny súd nedoručil kasačnú sťažnosť žalovanému, pretože ju považoval za oneskorene podanú. Prehliadol totiž, že posledný deň lehoty pripadol na piatok 5. júla 2024, čo je štátny sviatok a deň pracovného pokoja [§ 1 písm. b) a § 2 ods. 1 zákona NR SR č. 241/1993 Z. z. o štátnych sviatkoch,

dňoch pracovného pokoja a pamätných dňoch v znení neskorších predpisov], po ktorom nasledoval víkend, takže posledným dňom lehoty sa stal pondelok 8. júla 2024 (porov. § 69 ods. 5 SSP). Tunajší súd však v záujme hospodárnosti nepovažoval za potrebné vracat' mu spis na postup podľa § 450 SSP, pretože kasačná sťažnosť smerovala voči uzneseniu o odmietnutí žaloby, ktoré samo sa môže vydať aj bez účasti žalovaného.

III.

Posúdenie veci kasačným súdom

5. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie v celom rozsahu (§ 453 ods. 1 SSP) a predchádzajúce konanie pred správnym súdom bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP).

6. Správny súd v prerokúvanej veci odmietol správnu žalobu žalobcu ako oneskorenú, pretože dvojmesačná lehota na jej podanie podľa neho uplynula 8. apríla 2021, no žaloba bola podaná až 3. mája 2021. Žalobca v kasačnej sťažnosti nespochybnil tieto údaje, ani nijako nespochybnil záver správneho súdu, že táto dvojmesačná lehota sa v jeho prípade nepredĺžila v zmysle § 9 ods. 1 v spojení s § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. Vzhľadom na to, že kasačný súd je v tejto veci podľa § 453 ods. 2 SSP viazaný sťažnosťnými bodmi, teda tým, ako žalobca vymedzil nesprávnosť napadnutého uznesenia, nemohol sa zaoberať otázkou, či tento právny záver správneho súdu je skutočne správny. Naopak, mohol sa zaoberať len námietkou, či na uvedených záveroch niečo mení okolnosť, že v čase plynutia uvedenej dvojmesačnej lehoty (teda medzi 8. februárom a 8. aprílom 2021) boli v platnosti viaceré zákazy vychádzania, ktoré žalobcovi bránili vo vyhľadani právnej pomoci.

7. Už správny súd poukázal na ustanovenie § 181 ods. 4 SSP, podľa ktorého zmeškanie lehoty na podanie správnej žaloby nemožno odpustiť. Podľa § 70 SSP pritom možno zmeškanie lehoty odpustiť práve v prípadoch, v ktorých ju účastník zmeškal z ospravedliteľného dôvodu a bol vylúčený z úkonu, ktorý mu patril. Citované ustanovenie teda dovoľuje zohľadniť osobitné okolnosti, ktoré účastníkovi bránili v dodržaní určitej lehoty, medzi ktoré patria aj prípady vyššej moci, neočakávaných prekážok a pod. Pokiaľ teda zákonodarcu v ustanovení § 181 ods. 4 SSP vylúčil odpustenie zmeškania lehoty na podanie správnej žaloby, prejavil tým jasnú a jednoznačnú vôľu, že táto lehota plynie výlučne objektívne a je nepodstatná, či účastníkovi v jej dodržaní bránili objektívne alebo subjektívne okolnosti. Ani existencia ospravedliteľného dôvodu (v zmysle § 70 SSP), kvôli ktorému by žalobca nemohol túto lehotu dodržať, by teda nič nemenila na tom, že jej zmeškanie je konečné a nie je možné ho dodatočne odčiniť iným prostriedkom. S ohľadom na toto jasné zákonné znenie a jasne vyjadrenú vôľu zákonodarcu tak ani žalobcom tvrdené okolnosti (nemožnosť vyhľadať kvalifikovanú právnu pomoc), hoci by aj boli ospravedliteľné, nedovoľujú správnemu súdu nijako odstrániť následky zmeškania lehoty podľa § 181 ods. 1 SSP.

8. Pre poriadok však kasačný súd dodáva, že nie je presvedčený o tom, že by žalobca mal počas celého plynutia lehoty od 8. februára do 8. apríla 2021 znemožnený prístup k právnej ochrane len preto, že na území Slovenskej republiky bol zavedený zákaz vychádzania (pozri napr. uznesenia vlády č. 49/2021 Z. z. a č. 94/2021 Z. z.). Žalobca totiž nijako nevysvetlil, prečo v prerokúvanej veci bolo nevyhnutné, aby právne poradenstvo vyhľadával len osobne, a prečo nemohol využiť napríklad komunikáciu elektronicky alebo telefonicky. Rovnako žalobca bližšie nevysvetlil, prečo si napríklad nemohol so zvoleným advokátom dohodnúť stretnutie u seba doma, prípadne na inom mieste. Na výkon podnikateľskej činnosti, ktorú nebolo možné vykonať z domácnosti, sa totiž v určitom rozsahu nevzťahoval zákaz vychádzania (porov. napr. odd. B druhý bod uznesenia vlády č. 94/2021 Z. z., ktoré upravovalo zákaz vychádzania od 3. do 19. marca 2021). Citované ustanovenia teda síce sťažovali, ale úplne neznemožňovali styk advokáta so svojim klientom ani v uvedených obdobiach. Žalobca však v kasačnej sťažnosti bližšie neodôvodnil, čo mu v konkrétnych okolnostiach (miesto pobytu, povaha veci a pod.) celkom bránilo využiť aspoň tieto sťažené možnosti prístupu k právnej pomoci. Jeho námietka o obmedzení jeho práva na prístup k nej je tak postavená len na veľmi všeobecných a nekonkretizovaných tvrdeniach.

IV.

Záver

9. Na základe uvedených úvah tak kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je v rozsahu uplatnených bodov nedôvodná, a preto ju podľa § 461 SSP uznesením (§ 457 ods. 2 SSP) zamietol.

10. O trovách bolo rozhodnuté podľa § 167 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP, keď žalobca bola v kasačnom konaní neúspešný a žalovaný síce úspech mal, no kasačný súd nezistil výnimočné dôvody, aby mu nárok na náhradu trov priznal.

11. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (jednomyseľne).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.